

Dopisi.

Od Drave. (Zadravske sanje) Gospod urednik, ali vi kaj verujete sanjam? Jaz že! Evo vam dokaz resničnosti. Bilo je tam-le enkrat, ko je bila vsa Štajerska v nemiru, pa ne radi rusko-japonske vojske ali radi visokošolcev v Inomostu ali v Gradcu, ampak le volitve so bile. Tisti dan sem jaz dremal ter se mi je sanjalo o zadravskih volitvah. Sanjalo so mi je, da so Vuhredčani s svojim vrlim narodnim županom izborni volili razun male izjeme, neke trgovske hiše in nekaj železničarjev. Izvrstno so se držali Št. Antončani na Gori kakor Rusi v Port Arturu. Šel sem v sanjah za Vuhredskim potokom ter pridem v neko gostilno v Arlici, kjer so imeli Aričani in Št. Janščani volitev. Tu pa nisem verjel svojim očem ne ušesom, saj sem bil zadržan. Sanjalo se mi je, da je nekdanji »Štajerčev« kandidat se silno trudil za Štogerja, češ: kmet naj kmeta voli. Dozdevalo se mi je, da je drugače vrli župan ga le ubogal in še precej drugih. Ni se mi pa sanjalo, da je Štoger kmet, a to se mi je pa enkrat sanjalo, da je on bogatin, kateri za kmeta ne bo nič storil. Prišel sem seveda v sanjah v lepo Ribnico. Tukaj so delavci kar trumoma, menda na »komando«, volili Štogerja. V sanjah sem slišal, da so govorili: »kapitalista ne volimo«, in vendar so ga volili. Sanjalo se mi je, da bi bil pridni župan tudi tako volil tukaj. Zbudim se ter premišlujem, kaj te sanje pomenijo. In glej ga! »Slovenski Štajer« s Kranjskega mi prinese razlaganje sanj, ter potrdi resničnost v Vuhredu, Sv. Antonu in Št. Janžu. Ako je temu tako, sem si mislil, menda bo pa le resnica tudi v Ribnici. Tukaj mi pa pomore moj prijatelj »Bokaj«, ki mi potrdi žalostno resnico v Ribnici. Seveda bi bil rajši videl, ko bi ne bila resnica o Ribnici. A sedaj vidite, gospod urednik, da so sanje tudi včasih resnične. — Zavravski sanjavec.

Od Sv. Jurija v Slov. gor. Dnevi 25 in 26. sept. t. l. so bili in ostanejo za nas pomenljivi. Tukajšnji nadučitelj, gospod Mat. Rajšp, je obhajal 50 letnico svojega učiteljevanja. Župljani so bili več ali manj skoraj vsi njegovi učenci, veliko je pa takih, ki so dospeli iz njegove šole na odlična mesta n. pr. v duhovskem, učiteljskem stanu itd. Posebno lepo pa se odlikujeta dva izmed njegovih učencev v sedanjih dobi, eden kot deželni poslanec, drugi pa kot načelnik okrajnega odbora. Vsi ti so pri tej slovesnosti pokazali, da so svojemu učitelju hvaležni in da ga visoko spoštujejo. Svečanost je otvoril gosp. J. Rošker, deželni poslanec. Omenil je v svojem precej obširnem govoru marsikaj spodbudljivega, opiraje se vedno le na hvaležnost. Za tem je stopil na oder g. Lud. Šijanec, ki je z učenci in učenkami predstavljal štiri letne čase. Pri nastopu mraka zbrali so se fantje na bližnjem hribu (Rebro imenovanem), od koder so se začeli s prižganimi lampijoni med godbo in streljanjem pomikati proti za slavnost pripravljenemu kraju, tik šole, farovža in cerkve. V nadaljevanje slovesnosti nastopi gosp. Ignac Škamljec in v svojem zares prekrasem govoru razklada celi životopis, zasluge in priznanja slavljence. Na koncu se prečita diplome, vsled katerih je slavljence 1. od občin šentjurske župnije in 2. od okrajnega odbora svetlenarskega imenovan častnim udom. Ljudstvo je to pozdravilo z živahnimi »Živijo« klici. Konečno je še prišla na vrsto živa podoba v znamenje posebne hvaležnosti in spoštljive udanosti vseh stanov, ki so bili pred veliko, z bengalično lučjo razsvetljeno sliko slavljence lepo razvrščeni. Bili so zastopani duhovniki, učitelji, vojaki, kmetje, sodarji, kovači, mizarji, krojači, kuharice, predice itd. Po predstavi žive podobe, ki je napravila pri občinstvu močen vtis, se je prikazal na odru še slavljence sam in se je prisrčno zahvalil obema predgovornikom, gosp. Roškerju deželnemu poslancu in g. kaplanu Škamljecu, slavnemu

učiteljskemu in povprek vsem faranom za pripravljeno prelepo in nezasluzno mu svečanost, kakor tudi za ogromno število udeležencev, ki je bilo zastopano tudi od preč. duhovščine. Po tej zahvali začel se je slavljence ne le od vseh zgoraj imenovanih, ampak tudi od vseh sedanjih, kakor tudi od starejih, že osivelih učencev poslavljati blizu tako-le: Čeravno se ločim sedaj od svoje mi priljubljene župnije šentjurske, se vrnem enkrat zopet, morda že v kratkem nazaj, ker želim, da bi počival tudi kot rajni med svojimi dragimi Jurjevčani.

Nadalje se je poslavjal od nas še slavljence sin Jože, nadučitelj iz Ormoža, s prav gniljivimi besedami v imenu svoje drage mamke, kateri bolezen ni pripuščala, udeležiti se svečanosti. Omenil je potem še o sebi, da sedaj, ko odideta od tod njegov oče in mati, neha se tudi zanj tukaj pri Sv. Jurju, kot v njegovem rojstvenem kraju, domovina. Če bi ga pa znalo še posebno kaj na ta kraj vezati, bili bi to njegovi součenci in součenke, njegove 3 tukaj počivajoče sestre, hiša njegove tudi že pokojne gotice M. Kurnik in pisatelja teh vrstic. S tem se je svečanost za ta dan pod milim nebom končala. Žalibog, da je slovesnost trajala tako pozno v noč, da se je nekaterim povabljenecem mudilo že bolj na dom, kakor udeležiti se še zabavnega večera.

Slavljence kakor tudi izvrševalni odbor pa so to močno obžalovali, da jim zaradi premajhnih prostorov ni bilo mogoče faranov, učiteljskega in sorodnikov ob jednem sprejeti in pogostiti. Slavno učiteljsko, na čelu cenjeni gosp. nadzornik dr. Bezjak, pa je zaradi razglašene slavnosti prihitel od vseh strani še le drugi dan, dne 26. septembra.

Obed, za katerega so farani veliko, ja skoraj vse potrebno žrtvovali, bil je skupen in brezplačen. Pri mnogih napitnicah in zdravicih se ni pozabilo našega premilega vladarja, cesarja Franca Jožefa I., in tudi ne c. kr. namestniškega svetnika in glavarja grofa Attemsa. Imed častitk, ki so bile slavljencu pismeno in deloma tudi brzojavno doposlane, je tudi omeniti od gosp. okraj. glavarja grofa Attemsa.

Ob bližajočem že mraku se je pa začelo poslavljanje. Najlepše pa se je tudi ta dan slavljence poslavljati od svojih tovarišev. Rekel je, da mu je zelo težko, ločiti se iz učiteljskega kroga, v katerega je vedno rad zahajal in da se ima edino le v zgledom in nasvetom svojih tovarišev zahvaliti, da je došel na tako visoko stopnjo učiteljskih let. Sedaj pa, ker se počuti zaradi starosti že slab in bi mu bilo preteško z njimi korakati naprej, se je odločil: iti in začeti življenje v miru. Da on ne bo na nas nikdar pozabil in da naj tudi mi njega ohranimo nadalje v lepem spominu. Z Bogom! F. K.

Iz Braslovč. Znano je dovolj, da je mnogo otrok oddaljenih od šole po 1 uro hoda in še več. V šoli presede otroci povprečno po 5 ur na dan in po končanem pouku jih čaka z pet dolga pot proti domu, ki so ga zapustili pred 6 ali 7 urami. In kaj zavzijejo otroci med tem dolgim časom? Marsikateri pač nič drugega kot košček črnega kruha, mnogokrat pa celo nič.

Taka neprimerna hrana vpliva pogubonosno ne le na telesni, ampak tudi na duševni razvoj naše mladine. Da se temu v okom pride in da dobe otroci opoldne skledico tople juhe, ustanovila se je v Braslovčah pred nekaj leti šolarska kuhinja, ki prav blagodejno vpliva ne le na boljše hranitev otrok, ampak tudi zdatno pospešuje šolsko obiskovanje.

Iz poročila, ki se je predložilo okrajnemu šolskemu svetu, je povzeti: »Z zadovoljnostjo in veseljem se je opazovalo in se mora omeniti, da je ljudstvo za to velevažno napravo jako navdušeno in daruje v ta namen vsako leto vedno več v živežu in denarjih. Preteklega leta se je nabralo po razposlani nabirni poli v denarjih 162 K; vrednost raznih pridelkov, kakor krompir, repa, zelje, fižol,

pšenica, moka, kaša itd. znašala je 189 K 32 h. Skupaj se je nabralo torej 351 K 32 h. S kuhinjo se je pričelo s 1. dnem decembra 1903 in se je nehalo s 15. dnem marca 1904. V 71 solskih dneh se je izdalo 8202 porcij, tedaj povprečno na dan 116 porcij. Jedno kosilo stane 4 h.

Šolsko kuhinjo so obiskovali 1. vsi revni otroci, 2. oni otroci, kateri vsled oddaljenosti od doma niso mogli opoldne domov, če so stariši teh kaj v denarjih ali z živežem pripevali.

V imenu šolske mladine izreka podpisani krajni šolski svet in učiteljsko braslovške šole vsem blagim dobrotnikom in pospešiteljem te prekoristne naprave najprisrčnejšo zahvalo s prošnjo, da blagovolijo tudi letos vsak po svoji moči prispevati v ta namen prostovoljne doneske, bodisi v denarju ali v živežu in iste izročiti šolskemu vodstvu. S kuhinjo se bo pričelo s 1. dnem decembra t. l. — Braslovče, dne 15. novembra 1904. — Za kr. sol. svet: Jožef Omladič, načelnik. Za učiteljsko: Fr. Lorber, nadučitelj.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. polit. društvo za sodnijski okraj Sv. Lenart v Slov. gor. ima prihodnjo nedeljo, dne 20. novembra ob 3 uri popol. v gostilni Poličevi pri Sv. Lenartu v Slov. gor. svoj letni občni zbor, pri katerem bo poročal naš deželni poslanec Roškar o velezanimivem zadnjem deželnozbornem zasedanju in o svojem delovanju. Nastopijo še tudi drugi govorniki. Opozorjamo naše somišljenike v župniji lenarški in v vseh župnijah lenarškega okraja, da se v velikem številu udeležijo tega važnega zborovanja. V bodočnosti nas čaka mnogo dela, treba je zato, da se zanj navdušimo na tem zboru.

Mladeniški shod na Homen. Na zahtevo mladeničev v slovenjegraškem okraju se vrši v Šmartinu pri Slovenjgradu dne 20. t. m. mladeniški shod. Predpoldan je ob 10. uri cerkveno opravilo na Homen. Potem odkorakamo skupno na zborovališče v Šmartin. Tamkaj mladeniški shod. Po večernicah bo bralno društvo mladeničem v čast priredilo gledališčno predstavo. Mladeniči slovenjegraškega okraja, skrbite, da pride sleherni mladenič na shod! Po poročilih, ki nam dohajajo od mnogo strani, kaže se veliko zanimanje za shod ter bo udeležba velika. Dobrnska mladeniška zveza poroča, da se bo udeležila shoda z zastavo.

Shod nepolitičnih krščansko-socialnih društev se bo vršil prihodnje leto na Štajerskem. Zvezin osrednji odbor bo skrbel, da bo zborovanje v sporazumu z Zvezinimi pomožnimi odbori obsegalo točke, ki bodo dale shodu obliko poučnega socialnega tečaja. Pomožni odbor za Štajersko je ta sklep osrednjega odbora z veseljem pozdravil in se nadeja, da bo shod uspel vsestranski.

Poročil se je danes, dne 17. t. m. g. Dragotin Herzog, trgovec v Mariboru, z gospodično Oroslovo Weixl, hčerko nadučitelja v p. g. I. Weixl. Bilo srečno!

S pošte. V pokoj je stopil poštni nadoficijal Jožef Pauluzza v Ptuj. —

Mariborske porotne obravnave. V pondeljek se je začelo zadnje porotno zasedanje v Mariboru. Prvi dan je stal pred porotniki 21 letni živinski gonjač Florijan Saban iz Sladke gore. Kljub svoji mladosti je že bil petkrat zaradi tatvine kaznovan. Tokrat je bil obdolžen ropa, poneverjenja in